

De leegte en de diepgang van dans

DOOR MAIA LANDEWEER

Zodra de eerste bleke lentezon weer door het wolkendek prikt, krijgt jong choreografisch talent de kans te ontluiken. Voor jonge choreografen is het niet zo gemakkelijk een podium te vinden. Bovendien is hun positie kwetsbaar. Daarom organiseert het Korzo Theater voor de zesde keer 'Voorjaarsontwaken'. Een informeel podium om beginnende choreografen te introduceren bij het publiek.

Dit jaar steken maar liefst acht prille talenten de kop op. Eén van hen is de van oorsprong Zwitserse Jérôme Meyer, bekend als een opvallende danser bij het Nederlands Dans Theater (NDT). Dit seizoen is hij voor het laatst in die hoedanigheid te zien. In de voetsporen van ex-collega's als Dylan Newcomb en Megumi Nakamura wil de dertiger zich geheel gaan wijden aan het maken van dans. Vorig jaar al nodigde directeur Leo Spreksel Jérôme uit om tijdens 'Voorjaarsontwaken' het duet 'La vraie vie de Saïko' te presenteren, gemaakt voor de jaarlijkse Choreografie workshop van het NDT. Dit jaar brengt hij het kwintet 'The ship', eveneens gecreëerd in het kader van de workshop. En er staat meer op stapel: deze herfst zal op het Haagse CaDance festival een

Choreograaf Jérôme Meyer weet hoe het voelt om te dansen.

foto Maurice Nelwan

duet te zien zijn dat hij voor zichzelf en zijn partner en danseres Isabelle Chaffaud maakt. Jérôme: "Deze low-budget productie is een bescheiden begin. Hoe het verder gaat lopen, weet ik nog niet, maar ik vind het belangrijk dat ik volgend jaar als freelancer over mijn eigen tijd kan beschikken. Eigenlijk keek ik altijd al door de ogen van een choreograaf naar dansvoorstellingen. Ik vroeg me af hoe ik het zelf zou doen. Op school maakte ik mijn eerste solo en daarna heb ik iedere gelegenheid aangepakt om iets te kunnen maken". Creatief was Jérôme van jongs af aan al, want hij speelde viool en schilderde, maar in het dansvak

kwam hij bij toeval terecht. "Mijn zus danste en ik had gehoord dat er veel mooie meisjes te vinden waren op de balletschool. Omdat ik toch niet wist wat ik anders moest doen, ging ik met twee vrienden danslessen volgen. Het mooie is dat niet alleen ik, maar ook één van die vrienden professioneel danser is geworden". De aanleiding voor een nieuw ballet kan voor Jérôme variëren van een beweging tot een idee of een emotie. "De basis van alles is de intentie, waarmee iets wordt gebracht. Als choreograaf moet je iets van jezelf bloot geven. Inspiratiebron voor 'The ship' was het schilderij 'Het nar-

renschip' van Hieronymus Bosch. Een tafel symboliseert op het toneel het schip, terwijl het schip weer de maatschappij symboliseert. Daarbinnen gaat het stuk over het individu en de groep. Zo ontstaan in mijn werk allerlei lagen, die het een bepaald gewicht geven, maar ik houd ook van lichtheid en humor".

Bij het maken van een choreografie benadert Jérôme de beweging vanuit zijn danservaring: "Ik weet hoe het voelt om te dansen en hoeveel plezier dat geeft. Dat plezier in dans wil ik laten zien, ook bij een zwaar thema. Bewegingen die niet goed aanvoelen, probeer ik te vermijden. Beweging is eigenlijk iets heel gek. Het is volkomen leeg, het kan licht en oppervlakkig zijn en tegelijk vol betekenis. Voor een choreograaf is het een interessante vraag hoe hij daarmee omgaat. Hoe hij de diepte van beweging gebruikt".

KORZO THEATER

'Voorjaarsontwaken 2002', acht korte choreografieën van Jean Louis Barning, Jérôme Meyer, Kenzo Kesuda, Ann van den Broek, Inma Rubio, Andreas Denk, Reinier Schimmel en Patrizia Semperton en Isabelle Chaffaud. Op donderdag 25, vrijdag 26 en zaterdag 27 april. Aanvang: 19.30 uur.